

קמה: שואל פרק שלשה ועשרים שבת

מספרת ה"ש"ס

תורה או רשותם
בבעל משה זו אשר ישנה
ברבורה לא יגש את רעהו ואת
אהיזו כי קרא שמותה ליה:
דברים טו ב

כלוחה קוממי ליא: נולסלה דקין
ומיט. וככלות גם מי לוי לביון
טהס יוקיו יון דמיקן: גל נומנָה
לייעז. גב' כלון ג' ד נומקון לא
נושט: צדינָה ווינָה. גל נצ'ת לדין
ולו נדרול דין ולטערם לא ענוו: מוקי'ל
צפונט לא פלאה וחילק נראך פאנָה.
בל מוקי'ל צביעט נולקמס נסקסקס
וקי'ל צביעט מסמעט בוכפה לדמיג
מקץ: אס כי קאַז. אלול מעודצ
ועטו לרעך גאנָה צי' יימיס ממעט
דיס טוב לרען בל קו צביעט
סיס ומוניהט וו סלומת צביעט וו
לעו קוּט נא סלומת מוקי'ל צביעט
ולעוי מסמעט: לג' לי' אלומת נאמנו
כו. צ'ג' ואס גו' נומנָה ליטצע מאַי
מאפעט. סוקיל ווּן ג' נוקון נוכפו
סומוטס סיל ווועט: דחון פוא.
טראַי קדם מעודצ לול סוי יי'ע עז
למהר לטוך לי גמו צביעט קוּ
טוס גבִּי: ואס גלו' חי' ממעט.
חלמלה נומנָה ליטצע, ומונאי מוקי'ל
ממעט דלא' יירכ' ניס סקיל: מלען
דרישע הי' יאַיג' ניא גו' אַז אַקְּין צממייס:
רי'ט. להלומת צביעט סי' לי' נמי^ט
יסיכ' ניא' נא' נא' נמייל לי' מלוס
ממעט לי': וו' ואס אהמ. נא' העפ'כ
לי' מפֿן ציקטן קובל ממעט: דבּר
צטמפה. קפלו מוקבל מוץ' זילר לו
צטמיטס צדצלו: אקְּין מאלוגו. צבעט
כלוחה מואַלומת יי'ע: מועליס אויעומן.
ליחל' יי'ע נוקם ממענו אום חפּן ומגענו:
פסחו צפּאנָה. לה' חל' ג' צפּאנָה: ואיגיטו
צ'ו'. ציס סקלטטס מומל נאַקְּילט.
ויה' ג' לדען קלו' אין מסוס צצ'ות לוּן
מקידיזין סי' יי'ין דסקלטנט דומס
קדוצטן דומס: צמנאַה קוליס עטּוּ.
כלכטינָי צמיטס צמיכת נפּנות: גל
פסחו. סיס קדוש ווועד מלומטן:
הוקזשי. מקידט לי' הווע מע' ש' סקלִי
וידע' צואַה סומיך גלוּי: עי'ו. מעסּ
געלמלה סי' קידיז שגעט: אַה. דקמי'ן
מקידיזין צטבות צהין קוזע נסן ווּן
קחי' צהן סקלטנט דומס צטט:
מרתני' פֿלְפּוּטּוּ. מי'י מעילדס: אַגְּן
גו' מון קלאַס. לה' כתב מע' ש' סקלִי
חוּרליס פּוּנִי ווּפּוּנִי ומונאי דע' צהן
ישכטס גו' קילע צהנתו כתב צפּאטּ
ודגמי' מפלס תעמל: מפּט. לה' פּי'ט.
מעיל פּיטס נמלק מי מגיע כל מ�ס ווּנְסָה:
וינגד' צהן ייסוּן עטּוּס כו'. סי'וּ
צטנות צוּת ווּמַלְתָּה קומת גדולס ווּמַטָּה
קענָה נולכת גנדולס קומת עפּס' קוגול
לומט: על סקְּדַּטִּס. צין סקְּלַּיִס: האַגְּן גו' על פּמָּנוֹת. גנְמָלֵעַ עפּס' מפלט:
גּוּמָה'

ניפורום סוררא אתי בוכתמא זימני דמייפטוק לא אפשר וא"ל רבא כ' לא' מספקין ולא מטעמיך וכא חוינ דערון ולא ולטעריך הא דאמר ר' ולטעריך הא דילמא אפומא דליךיא דילמא ואתי לאיתוי והא קא החצבי ורבנן אפומא דלהו ולא מידי אלא דשידחו שונגן ואל יהו הנ'ם ברדבןן אבל ברא ל"ש ברדבןן ול"ש ברא ריזה"ב דאוריתא היא ואיתו עד שתחשך ולא ובן אשה מהברורה דאסיר אבל בחול שפרא לא כהלו דתנן וכון תולה אשה בכיר לחב דמים שמוא יוקרו חמץ רבית אפליו תימוא היל דמיהה הא באתרא דלא פאמינו: איתמר הלווא לא ניתנה ליתבע ר' ורבר רב ערabe נס' נס' גמלו (ד"כ): נס' צמעה מענות קזל הל מעתפה קול מל' נכללה לילדי מוס' קמלה רגילין נקפק ונטפה צבאתם קול וטוקו צמעה מקן כל' טרי לדמפרט צסמוול פליין עליון (ד"ה קד): ובז היה היל אומר. לכידן פליגין עליכ' צמיעו נס' (צ"מ לד' טה): קי"ל:

רבבה אמר ניתנה ליתבע, פליגה ליגז נגבי ר' יוסק':

רב' נס' נס' צען גולן' ממעמי לאפ"ס'ו:

דא' אמרת ניתנה ליתבע אתי למידתב. להעפ' צמוכיל נו נצון טולא':

דאינגלאי מליחאד דרכו הייא. ולצ' יוסק' נס' מייל' היל צבצם ווועט ודלא:

והא אנן תנן אין ימינין בו'. פיליך ס"ר פוליט זקס בעי צוינ' צמוהל דלעיג' ליס חדה דימה סייך לא קאומות ממינין צל' רשות נמנין צל מזוז' וועוד דמפרט סמס צביה פליק לוין גולדין (ד"ט): מה לי נמנין לוין פוקקן דמיס צמיהל נס' טמלה ביוועט קלי מאי עעמך צפנע לרהי עטקה צביס' קאנ' הווער לו קלי עטקה נס' טט'ס' ולצעיג' ולמ"ר

וב' יוסק' אמר' לא נווען ניתנה ליתבע אתי למיכתב רכה אמר' ניתנה ליתבע דאי' זיהיב ליה ואתי לאמינען משמחה יו"ט תנן אם אין' אצלו או אמרת בשלמא לא ניתנה ליתבע משום הטעות טליתו אצלו ליתן ליה ולתבעה אמר' לא בעינא דליך' רב' אידי בר אבין^ט הושחת את הפרה וחילקה בראש מעובר ממשפט ואם לאו אינו ממשפט ווי לא נווען שניי התרם דאנגלאי מילחא דחול' הו"ה ת"ש מס' פ' וא' אמרת בשלמא ניתנה ליתבע היינו דקתוין אינו מעלה ניתנה לירבע^ט אמר' אינו ממשפט דאי' והיב' בשיעין לאו ייב' לה לא שקל' רישא צוריך למיימר לה ממשפט למיימר לה מה שפט אעפ' ב' קבל' ממענו משום שנאמר^ט ו' ואני ואם אמר לו אעפ' ב' ריבבה בר עולא מעירם איערומי: איווא שקל' משכונא^ט ריבבה בר פסחו בשבת וחנגותו בו"ט נימא זיהונן^ט מקדיש אדם פסחו בשבת מנוחת טליתו אצלו ונין' פסח בירושלים של' להיות בשבת מנוח טליתו אצלו ונין' עמו השבען לאחר יו"ט הכא במא' עסקין בממנה א' דמעירקא מיקדש וקאו' והאenan תנן^ט אין' מנין על היב' שאני הכא בין' דרגלי אצלו ובמאן דאמני ביה מעיר' רבי והשעיה הולך' אדם אצל רעה והגali אצלו נין' ומקרישו וויצא בו התרם גמי' בין' דרגלי אצלו אקדוש' מקדיש קתני הקדש עליו' מדרבנן ומוי אמר' ר' זיהונן הלכה בסתום משנה ותנן^ט לא' מקדרשין ולא מא' ולא מגביהין תרומות ומעשרות כל אלו בוי' ט אמרו כ' כאן בחובות שבבע' להן' ומן כאן בחובות שאין קבוע' לע' אדים את אורחיו ואת פרפורתו מפי' אבל לא מן היב' לבני ביתו על השולחן ובלבך שלא יתבונן כניד' מנה קטנה^ט ומיטלין חלשי' על הקדרשים בוי' ט

מולה דחול הירא, ואנן לא קראינן אלא להוותה יוט. ואיזו נמי למושמע מיטפה ואם לאו
תתבעת דוגניזט ופעמי מבון נז'יאן[א], אלא דרב שוק אמר לא בירון לתרבעת קשי, כוון דתני
בפערת מנגנון ואינו יכול לומר לו כי תשביעת מושטחון. ורקום דרכו ברוך לולס נודה
אלם איבוא הלה ופרונטו יכל ואנון דרכו רצוי לומו מושטחון. ואקסשין עלייה מכלל דרישא
היא איזו דורך לו שטחן איזו קיל, דרונן המזרון ווב שטחן צערין שידור שטחן גיא, ועוד
חווא (הרבנן) לאילר לביר ויסוק למלוד הו. ועוד מואיל דשענאות כהבה ברוך שוק שורתה. ועוד
היא איזו לו שטחן וואשר לוין לו פוחחים בהרשותן לדיד אויר יהונן קישרט סטט שטחן גולדווניג
ביבריה, כוון דהעת טויה. וכן עיב פוחחים בהרשותן כו'. אויר יהונן קישרט סטט שטחן גולדווניג
משעה, והן איזו מוקשין איזו מעירין איזו מושטחון. ובפערת המושטחון האיזו יהונן קישרט סטט שטחן גולדווניג
ריבון, ברובו רוחות איזו עירין היהו לוין וכו' וכן מושטחון דהו.

ד א מי' כ"ג מלכיות צבא
תכליה ש כ מגן מלון עז
מושׁבְתָה שֶׁמְגַנֵּן צָלָל סְפִירָה
ג ומפני קדש ק"ר עיר נצורה
ה ב מי' פ"ה מלכיות צבאות
נשות הולכה ז מגן מלון סס
וות ותודע ר' יהושע ק"ר ספир
תכליה ספיר כ'
ו ימי' כ"ג מלכיות מלון
ונוס הולכה ז מגן מלון ק"ר
מושׁבְתָה י"ד ספין קדש ק"ר ספיר
ה:

ז ד שׁוֹרְנָה : ג
 ח הַיִּם פְּרֵד מְלָכֶת
 טָלָבָה כָּל מְוֹצָא עַזְּרָה כְּרָמָה
 קְרָבָה : ה
 ט וַיְיִצְחָק מְלָכֶת צְדָמָה
 וּוְגַן אֲגָדָה בְּשָׂמָן נְצָן
 קְרָבָה : י
 ז מַיְיָ סָבָבָה כְּמַמְגָן
 נְלָמָד רַעַם וּוְסָעִיר מַיְיָ
 סְמִינָה : ל
 אָח מַיְיָ בְּפִיכָּרָם צְדָמָה
 טָלָבָה דִּין מְלָכֶת
 קְרָבָה פְּמָה לְעָלָט מְסָנָה
 רַעַם : ט
 יְב טַמִּים פְּרֵד מְלָכֶת : ט
 הַלְּבָב יְהִי שָׁם מְגָן נְלָמָד עַת
 מְוֹצָא עַזְּרָה כְּרָמָה כְּרָמָה
 גַּי וַיְיִצְחָק כְּפָגָה מְלָכֶת צְדָמָה
 טָלָבָה דִּין נְלָמָד כְּרָמָה כְּרָמָה
 כּוֹר עַזְּרָה כְּרָמָה כְּרָמָה
 ד וּמְלָמָד קְרָבָה : ט

מוספֶת תופֶפֶת

א. דע'י טהיטה אינו יכול
לנקוטו מירוח והוא וגו' עז'
ששבচন, והלא למל השקון
חוון שטוח שאנין מלון, וכו'.
אליה' סס. גם אין דורך
ליחסות נון לזרוך משקה
שבו. מושם יתולע פ"ה, ס"מ, וכו'.
ב. מושם אבל. טום, סל"ב, וכו'.
ג. ואך קשיש טבון. מושם,
ס"מ, סל"ב, וכו'. ח. זיין, שלא
להבחין. טום, סל"ב, וכו'. ו. והא
אמורין והשאילין מיניכם
מייתח ולא אוית למכתב וכוי
ודקדוק בעש' ואיתה להבחין
לא אוית למכתב, אבל אמרו
נירינה ליבצע פאלו' הדיא
השאילין לאי למכתב כוין
ומפעירא מלחה הדיא דלא
הדרה בעין. לעפ"ה.

רביון חונגן
תנן לא מספקין ולא מוקדרין
ולא מטבחין, בגדרא, ופשטה
היא. ומפרשא נמי במכורא
הרבנן כיון שבמחלוקת
וכן איש מובהה כברות.
וירקון מילנה בשיטת הוा
דאטור מכל דין דוחל שרוי,
תמיינין דאל דוחל כו'.
ומסתקין בה אפיין תימא הכלל
את אונדרה קידרי דיזי רום ואיטו
מאטנין סטודיו אצלו
ועושה עמו השבען לאחדו
שבשת. אמריך אמר אל נוינה
ליהעבון, ובאנ אמר יונינה
לolibען, ואונדין ליגמבר מן
ומתניינין, תנן וואס אינו מאטנין
ונגה להוון אצלו, וכו', לא
גמרין מיניה דלא מיפורשא
הרבנן כד מיבורו. מבורבן
לרב שוק מיהה דהון החשות
את הפהה והילקה בראש
השנה שא דיהו דוחש עיבער
משמען. פ' אם היה דיה
מעבור מעצעא זום לקיחתו החלק
מן פהה דיה, וכו', דוחש רשואס
ומלהו נושא בו, משכונסה
בשעיגל טנטנטה. אמריך
רו דמי שרע פפהה שלקה
מאתומול (כבי) (דרכין) שנכונסה
השנה שמיינין שמפטען. לדכי
רכא ניאו יונינה לתהרטין,
ומלהו נושא בו, משכונסה
בשעיגל טנטנטה. אמריך
יסוך דאמור אל נוינה ליהעבון,
אמאי ריך למייניגן ממשמען
לאלא היכ פטור הו דמלשעל,
ואפלולו בשאר שמי בעוד דהה
אל נוינה לתהרטין, טירוק
וילא דטחין, בגדרא, ופשטה
היא. ומפרשא נמי במכורא
הרבנן כיון שבמחלוקת
וכן איש מובהה כברות.

ישך שאני הותם דרכין דיאילאי
מלטה דוחל און, רינגה לילבען
אינו ממשט, לבא מושמע דוחילאי
לאו מושט הלא לאו יכול ליתיבען
לייבען, והמלוח אונז יכול ליטיבען
שאנז נושא וב להו, און בא
מעמידין דמיינען זא כרב
לולר לא היה טובען בדוריא
רבא בתריה האן וקיעיל' דהיליכן
עליה ואנה דאמור להכח בס

כב א מוי פכ'ג מאל' צצט
פ'לטס צ'ג זט' מנגן פלון סס
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
כב ג פ'לטס צ'ג זט'
פ'לטס צ'ג זט' מנגן פלון סס
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
בד ד מוי פ'ג פ'לטס צ'ג
מנגן פ'לטס צ'ג זט'
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
בד ו מוי פ'ג מאל' צצט
פ'לטס צ'ג זט' מנגן פלון סס
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
בד ז ח ט' מוי פ'ג פ'לטס
מאל' צצט צ'ג זט'
מנגן פלון צ'ג זט' מנגן פ'לטס
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
כח י פ'לטס צ'ג זט'
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:
כח ז ח ט' מוי פ'ג מאל' צצט
טוו צ'ו' צ'ו' קומ' פיטן צ'ז
טפ'ן צ'ז:

מוסף תוספות

א. מ' שונה עסק בפרקמיטיא. מות' ב' ג' קג'.
ד"ס ומעו. ב. שנן הס סתום
שותה ימי אדם, דוחטיב
(תהלים צ) ימי שנותינו
שבעבטים. מות' נכוות מה.
ד"ס חן. ג. דסברא. מות'
יב' קג'. ד"ס ומעו. ד. בן
פ"ד שוווא. מות' ב' ג' קג'.
ד"ס ומעו.

רְבִיעֵי חַנּוּאָל

וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קְרָחָה הִיא. יְהִי מִלְּפָנֵיכֶם לְרַעֲעָן קָרְיוֹ קְרָמָת
שְׂרִירָה קְרָמָה נְדִמְנִית צְפָלָק נְמָלָה
לְצְבוּרוֹת וְגַם אַתָּה מְלֵץ בָּנָן עַזְלָה
כָּל חַמְמִי יְסָרָלָה דּוֹמָן מְפִי כְּקָלְפָת
צְאָסָה מָזָן מִן סְקָלָה סָה וּמוֹמָלָה צָה
רַיָּה רַעֲעָן וְסִיסָּה לוֹ בָּנָן צְאָסָה יְסָרָעָן
כְּדָלְמָרָן צְפָלָק קְמָל דְּצְבוּרָה מָלָי
יְסָרָעָן בָּנוּ צָל לְרַעֲעָן וְלִין נְגָהָה
לְרַעֲעָן דְּמָס צְקָלָה בָּנָן עַזְלָה לְרַעֲעָן
קְרָמָה צְבָדָה מְתָמָה נְעַלְמָה הָןָן
לְקָרְמוֹתָן כָּל שָׁעָה דְּלַבְּזָן גְּנוּתָה

בדור והבא ואיכא דאמריו שאמרה מאדר מאדר
הביא בלא מדה ירבו תורה הוספה לי אמר
רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא מלמד שרכוב
על ארוי זכר וקשר תנין בראשו לקיים מה
שנא² גומס את חית השדה נתני לו לעבדו:
מתני³ לא ישכור אדם פועלם בשבת ולא
אמיר אדם להכירו לשכור לו פועלם ולהכיר
מחשיכין על התחום לשכור לו פועלם ולהכיר
פירות אבל מוחשיך הוא לשמור ומבייא
פירות בידו כל אמר אבא שאל כל שאני
וכאי באמירתו רשיי אני להחשיך עלי:
גמ' (פשטא) מ"ש הוא ומ"ש חברו אמר
רב פפא ⁴ חבר נכרי מתקוף לה רב אשיה
⁵ אמרה לנכרי שבות אלא אמר רב אשיה
אפילו תימא חברו ישראל הא קמ"ל לא
אמיר אדם להכירו לשכור לי פועלם ⁶ אבל
אומר אדם להכירו הנראה שתעמוד עמי
לערב ומנתני מני רבבי יהושע בן קרחה
דרתニア ⁷ לא יאמר אדם להכירו הנראה
שתעמוד עמי לערב רבבי יהושע בן קרחה
אומר אומר אדם להכירו הנראה שתעמוד
עמי לערב אמר רב חנה אמר רב כי
יוחנן הלכה כרבבי יהושע בן קרחה ואמר
רבבה בר בר חנה אמר רב כי יוחנן מ"ט דרבבי
יהושע בן קרחה דברתיב ⁸ ממציא חפצך
ודבר דבר ⁹ דבר אסורה הרהור מותר רמי
ליה רב אחא בר רב הונא לרבע מי אמר
ר' יוחנן דברור אסורה הרהור מותר ¹⁰ אלמא
הרהור לאו דברור דמי ¹¹ והאמיר רבבה בר
בר חנה אמר רב כי יוחנן בכל מקום מותר
להרהור חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא
שאני הרם דבעין ¹² והיה מהניד קדיש
וליבא הכא נמי כתיב ¹³ ולא ראה בר ערות
דבר ההוא מביע ליה לכרוב יהודה ¹⁴ דאמר
רב יהודה יעכו¹⁵ם ערום אסורה קדורת קריית
שמען בנndo מי אדריא יעכו¹⁶ם אף' ישראל
נמי לא מיביעיא קאמיר לא מביעיא ישראל
דאסורי אבל יעכו¹⁷ם כיון דכתיב ביה ¹⁸ אשר
בשער חמורים בשדרם אמא שפיר דמי קמ"ל
אימא הכא נמי אמר קרא ¹⁹ וערות אביהם
לא ראו ודיבור מי אסורי ²⁰ והא רב החסדא ורב
המנוגא דאמר תרויהו ²¹ חשבונות של מצוה
מותר לחשב בשבת וא"ר אלעזר ²² פסוקים
צדקה לעניים בשבת וא"ר יעקב בר אידי
אמר רב כי יוחנן מפקחין פיקוח נש ופיקוח
רבבים בשבת והולכין לבתי ננסיות לפפק על
עסקי רבים בשבת ²³ וא"ר שמואל בר נחמני
א"ר ²⁴ יוחנן הולכין לטטריות ולקרקסאות
ולבסילקאות לפפק על עסקי רבבים בשבת
וורגא דברי מנחשה משדרבי על התרינוקות ליארכ
בשבת ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו
אומנות ²⁵ אמר קרא ממציא חפצך ודבר דבר
חפציך אמרים חפצ' שמים מותרין ²⁶ א"ר יהודה
אמר שמואל חשבונות של ²⁷ מלך ²⁸ ושל מה
בקך מותר לחשב בשבת תנ"ה ²⁹ חשבונות
שעbero ושעתידין להו' אסורה לחשב של ³⁰ מלך
ושל

טו טיריה פופס פל נ' גמל
ס' משכימה כן. ומלו כתומפם
ה' כמיין הפקל: מתרני נ' ג'
ו' ממונה פפק: וג' יאמר

תורה אור השלם

- ב' וכמו מגדש יהוב עלי מלכובת הדוד
חו' יונן בוגר לוי קדרון ורבנן ביען ועל מלכובת
הנקמת רבו תיריה הקופת ליל דיאלא
 - ו' עזה אכבי נהתי תא כל
אזרעון נאללה ביד
בנאנצ'אץ מלך בבל
עבד זום ואס' זות חזקה
הנני לו לעבדו:
 - ו' קדרון זענאנצ'אץ ורב
אם קדרון מושת בז' קדרון
עשאות חפץ בז' קדרון
וקראת לבתנע בג' קדרון
ו' מ' קדרון ובגדון מעשנות
קדרין מונזא זענאנצ'אץ ורב
קדר' שיעור זענאנצ'אץ
כ' זענאנצ'אץ מלחה זענאנצ'אץ
איביך לאטער וויה מצעך
קדוש וא' קדשה ערדות
קדר' זעב קדרון:
 - ט' דרכם כב ט'
ו' וועגעה בעילשטייט
אשר שעדר חמוץ ברישם
רומת טסום ווועטמא:
ז' קוזאלא כב
 - א' וווח' שם זעפ' תא
טשאטלר ווישטמ' זעפ' תא
שענעם ויליכ' איזריגת
ויסס תא צוואר ביטסם
ויפיז' איזריגת ערוזה
אביזם לא' ראה

גליון הש"ס

פָּעֻלַּת פִּינְיָה.

מָמוֹךְ ר' שׁוֹי

ולך ואיש השם כרמל, אמרו לאלה לחשב אורהם הקראות נ"א: למגנה אורהם הילחן על הסבירה, וכדרמן מונה אדם את אורהם ואת פרפורין. והוא שאמור מחשבי השבונות שאין צדיקין ואין מהשבען השבונות שצדיקין. כיزاد אמרו אדם אלהי לך לך פועלין לך לך דינין והצאי